

วิธีดำเนินการวิจัย

การเตรียมงานเพื่อดำเนินการวิจัย

ก่อนดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาความหมายของการรู้จัก (Recognition) ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยกลางของเด็กไทยก่อนวัยเรียน
2. รวบรวมค่านิยมที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยพิจารณาตามสภาพของท้องถิ่นและแบบเรียนที่เหมาะสมกับวัยเพื่อใช้ในการทดสอบ
3. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมกับเด็กก่อนวัยเรียนจากหนังสือและงานวิจัยต่าง ๆ
4. รวบรวมข้อมูลทั้งหมดและกำหนดขอบเขตเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบ
5. นำแบบทดสอบที่ได้ไปวาดเป็นรูปภาพ
6. ติดต่อโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองใช้แบบทดสอบ

การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นเด็กก่อนวัยเรียนอายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 100 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของจังหวัดสุรินทร์

ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างประชากร

ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างประชากรมีดังนี้

1. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนชั้นเด็กเล็ก ตามโครงการส่งเสริมการศึกษาของท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในปีการศึกษา 2523

2. เป็นโรงเรียนที่อยู่ในท้องถิ่นที่พูดภาษาพื้นเมืองเขมร
3. เป็นโรงเรียนที่มีเด็กอายุระหว่าง 5 ถึง 6 ปี ครอบคลุมจำนวน
4. เป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตจังหวัดสุรินทร์

จากขอบเขตที่กำหนดจึงได้กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเกณฑ์โดยใช้วิธีเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาเลือกโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมือง และมีการคมนาคมสะดวกพอที่จะไปเก็บข้อมูลได้ จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่

1. โรงเรียนหนองโคง อำเภอเมืองสุรินทร์
2. โรงเรียนชุมชนเมืองที่ อำเภอเมืองสุรินทร์
3. โรงเรียนบ้านนาเกา อำเภอเมืองสุรินทร์
4. โรงเรียนบ้านเพนมีย์ อำเภอเมืองสุรินทร์
5. โรงเรียนบ้านตะคิงโคง อำเภอเมืองสุรินทร์

จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการใช่วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	อายุ 5-6 ปี คน
หนองโคง	20
ชุมชนเมืองที่	20
บ้านนาเกา	20
บ้านเพนมีย์	20
บ้านตะคิงโคง	20
รวม	100

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบทดสอบการรู้จักและออกเสียงคำนามภาษาไทยกลางของเด็กไทยก่อนวัยเรียน ในท้องถิ่นที่พูดเขมรเป็นภาษาพื้นเมืองในจังหวัดสุรินทร์ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีจำนวน 120 ข้อ ในขอบเขตของคำนามที่กำหนด คังรายละเอียดที่จะกล่าวถึงต่อไป

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบที่เป็นรูปภาพขนาด 5 x 6 นิ้ว แต่ละภาพจะเหมือนของจริง ด้านหลังภาพจะมีคำถามเพื่อใช้ถามนักเรียนเวลาทดสอบ และมีคำตอบสำหรับผู้วิจัยจะไต่ถามว่านักเรียนตอบผิดหรือถูก

วิธีการในการทดสอบ

ใช้การทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล และบันทึกเสียงคำตอบของนักเรียน

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ผู้ที่รู้จักและออกเสียงได้ถูกต้องหนึ่งคะแนน ผู้ที่ตอบผิดหรือออกเสียงไม่ถูกต้องได้ศูนย์คะแนน

ลำดับขั้นในการสร้างแบบทดสอบ

1. ศึกษาคำนามจากผลการศึกษาเรื่องประมวลคำของเด็กวัยเริ่มเรียนเมื่อ พ.ศ. 2509 ของกรมวิชาการ ซึ่งได้ทำการวิจัยกับเด็กอายุ 4/1-6/9 ปี จำนวน 119 คน ผลการวิจัยพบว่า คำนามและสรรพนามที่เด็กพูดมีจำนวน 139 คำ และสำรวจคำนามจากหนังสือแบบฝึกหัดเตรียมอ่านเล่มหนึ่งสำหรับชั้นอนุบาล เด็กเล็กและชั้นประถมปีที่ 1 ของนิเวศวรรณ จึงเจริญ ที่เขียนขึ้นโดยพิจารณาการเรียนภาษาของเด็กไทยทั่วประเทศที่มีปัญหาเรื่องภาษาถิ่นกับภาษาเบืองตนที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากบัญชีคำซึ่งสถาบันการศึกษาคนควาเรื่องเด็กแห่งชาติเคยสำรวจไว้ ซึ่งพออนุมูลได้ว่า เป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กภาคอื่น ๆ และพิจารณาดังคำศัพท์ที่ใช้เรียกชื่อสิ่งของที่เคยเห็น เคยฟัง เคยรู้จักตามภาษาถิ่นของตนนั้นมีความสัมพันธ์กับภาพที่เคยเห็นและคำศัพท์ในภาคกลางที่ครูสอนในชั้นในโรงเรียน

ควย ผู้วิจัยได้เลือกเฉพาะคำนามรูปธรรมและได้เพิ่มเติมคำนามรูปธรรมโดยคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเด็กตามสภาพของท้องถิ่นอีกควย

2. นำคำนามที่คัดเลือกได้ทั้งหมดแบ่งออกเป็นหมวดคำศัพท์ ได้แก่ หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ ของใช้ พืช ยานพาหนะ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย สถานที่ และคำศัพท์เกี่ยวกับคน

คำนามที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

1. จากประมวลคำของเด็กวัยเริ่มเรียนเมื่อ พ.ศ.2509 ของกรมวิชาการ และคำนามจากหนังสือแบบฝึกหัดเตรียมอ่านเล่มหนึ่งสำหรับชั้นอนุบาล เด็กเล็กและประถมศึกษาปีที่ 1 ของฉวีวรรณ จึงเจริญ โดยแบ่งเป็นหมวด* ดังนี้

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์

กา	กุง	ไก่	กระต่าย	กวาง
กระรอก	งู	จระเข้	ควาย	ช้าง
นก	หนู	ปลา	เป็ด	ผีเสื้อ
หมู	ม้า	แมว	ยีราฟ	ลิง
เสือดอ	สิงโต	สุนัข	ห่าน	หอย

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับของใช้

กลอง	กระโปรง	กางเกง	แกว่น้ำ	กระดุม
กระจก	กะทะ	กุญแจ	เกาอี้	เข็มขัด

* คำที่ไม่ขีดเส้นใต้ เป็นคำนามจากหนังสือ ของฉวีวรรณ จึงเจริญ

คำที่ขีดเส้นใต้หนึ่งเส้น เป็นคำนามที่มาจากหนังสือของฉวีวรรณ จึงเจริญ

และมาจากประมวลคำของกรมวิชาการ

คำที่ขีดเส้นใต้สองเส้น เป็นคำนามที่มาจากประมวลคำของกรมวิชาการ

ชั้น	ชอน	ชาม	คาบ	กินสอ
<u>ตะกรา</u>	ตะเกียง	<u>ทีนอน (เคียง)</u>	คู	เตา
ถาด	ถุงเทา	นาฬิกา	<u>ปิ่น</u>	ผานุง
ผ้าเช็ดหน้า	<u>ผ้า</u>	<u>หมวก</u>	<u>มีด</u>	ไม้บรรทัด
<u>รองเทา</u>	<u>เสื่อ</u>	โองน้ำ	<u>หนังสือ</u>	ชั้น
ชวก	โต๊ะ			

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับพืช

<u>ต้นไม</u>	<u>ดอกไม้</u>	<u>ใบไม</u>	พุทรา	มะเฟือง
นอยหนา	พักทอง	ชมพู	ฝรั่ง	<u>กล้วย</u>
แตงโม	<u>ขาว</u>	ขาวโพล	ส้มปะรด	<u>ผัก</u>
มะนาว	มะละกอ			

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

<u>ตา</u>	<u>ขา</u>	<u>ผม</u>	<u>ปาก</u>	<u>มือ</u>
<u>หลัง</u>	<u>หน้า</u>	<u>คอ</u>		

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่

<u>ป่า</u>	<u>ร้านค้า</u>	<u>โรงเรียน</u>	<u>บ้าน</u>	<u>น้ำพุ</u>
<u>รังนก</u>	<u>ประตู</u>	<u>บันได</u>	<u>ภูเขา</u>	<u>ทรงนก</u>
วัด	<u>สนาม</u>	เจดีย์		

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับคน

<u>หมอ</u>	<u>ครู</u>	<u>เด็ก</u>
------------	------------	-------------

2. ผู้วิจัยได้พิจารณาเพิ่มเติมคำนาม จากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันตามสภาพของท้องถิ่นดังนี้

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์

กบ	จิ้งจก	เต่า	ปู	ผึ้ง
ยุง	วัว	ไซ		

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับของใช้

กระเป่า	กรรไกร	ชวาน	เข็ม	เข็มกลัด
จาน	ไซ	ตุ๊กกระดาษ	คันไถ	ชง
ปากกา	พัด	พาน	รม	แหวน
เบ็ด	ไซ	เคียว	เทียน	ธูป
หม้อ	ครุตั้ง			

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับพืช

ต้นไผ่	มะม่วง	มะขาม	มะพร้าว	มะเขือ
--------	--------	-------	---------	--------

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับยานพาหนะ

รถจักรยาน	เรือ	รถไฟ	เครื่องบิน	รถเมล์
รถไฟ	รถเก๋ง			

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

สะดือ	จมูก	แขน	เอว	หู
ฟัน	นิ้ว	หน้าอก		

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่

นา

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับคน

พ่อค้าแม่ค้า

ชาวสวน

ชาวนา

ทหาร

ตำรวจ

พระ

ดังนั้นคำนามที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ โดยแบ่งตามหมวดต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น
ได้ 160 คำ ดังต่อไปนี้คือ

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์

1. กา	12. ช้าง	23. แมว
2. กุ้ง	13. เต่า	24. ยุง
3. ไก่	14. นก	25. ยีราฟ
4. กบ	15. หนู	26. ลิง
5. กระจง	16. ปลา	27. วัว
6. กวาง	17. ปู	28. เสือ
7. กระจอก	18. เป็ด	29. สิงโต
8. งู	19. ผึ้ง	30. สุนัข
9. จระเข้	20. ผีเสื้อ	31. ห่าน
10. จิ้งจก	21. หมู	32. หอย
11. ควายน	22. มา	33. ไช้

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับของใช้

34. กลอง	40. กระจุก	46. เข็ม
35. กระจง	41. กระจก	47. เข็มกลัด
36. กางเกง	42. กะทะ	48. เข็มขัด
37. แก้วน้ำ	43. กุญแจ	49. จาน
38. กระจ่าง	44. เก้าอี้	50. ช้อน
39. กระจกร	45. ชาวน	51. ช้อน

52. ชามอ ^า าง	66. นาพิ [ิ] กา	80. โอง ^อ น้ำ
53. โช ^อ	67. ปีน	81. หนังสื ^อ
54. คาบ	68. ปากกา	82. แหวน
55. คินสอ ^อ	69. ฉา ^อ นุง	83. ชัน
56. ตะกร ^า	70. ฉา ^อ เข็ค ^อ หนา	84. ชวค
57. ตะเกีย ^ง	71. ฉา	85. โตะ
58. เที่ย ^ง (ที ^น อน)	72. พัด	86. เบ็ค
59. ทุ	73. พาน	87. ไช
60. เตา	74. หมวก	88. เคียว
61. ถาด	75. มีค	89. เทียน
62. ทุ ^ง กระคา ^ย	76. ไม้ ^บ รร ^ห ค	90. ฐู ^ป
63. ทุ ^ง เทา	77. รong ^ท เา	91. หมอ
64. คัน ^ไ ถ	78. รม	92. คร [ุ] ถ ^ง
65. ฆง	79. เสื่อ	

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับพืช

93. ทุ ^น ไม้	101. มะ ^เ เฟื่อง	109. ชา ^ว
94. ทุ ^น ไผ	102. นอย ^ห นา	110. ชา ^ว โพค
95. ดอก ^{ไม}	103. พัก ^ท อง	111. สับ ^ป ระค
96. ใบ ^{ไม}	104. มะ ^เ เชื่อ	112. ฝัก
97. พุ ^ท รา	105. ฆม ^พ	113. มะ ^น าว
98. มะ ^ม วง	106. ฝ ^ร ง	114. มะ ^ล ะกอ
99. มะ ^ช าม	107. กล ^ว ย	
100. มะ ^พ รวา	108. แต ^ง โม	

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับยานพาหนะ

115. รถจักรยาน	117. เครื่องบิน	119. รถไฟ
116. เรือ	118. รถเมด	120. รถเก๋ง

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

121. สะดือ	126. ฟัน	131. มือ
122. นม	127. จมูก	132. นิ้ว
123. หนา	128. หู	133. เหว
124. ตา	129. คอ	134. หลัง
125. ปาก	130. แขน	135. หนอก
		136. ขา

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่

137. ป่า	142. นา	147. บ้าน
138. รั้งนก	143. วัด	148. บันได
139. กรงนก	144. หนาท่าง	149. เจดีย์
140. โรงเรียน	145. ประตู	150. นำพุ
141. รานคา	146. สนาม	151. ภูเขา

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับคน

152. พอคามาแค	155. ชาวนา	158. พระ
153. เด็ก	156. ทหาร	159. พยาบาล
154. ชาวสวน	157. ตำรวจ	160. ครู

2. นำเอาคำนามที่ได้ไปสร้างแบบทดสอบโดยวาดภาพ ลงบนกระดาษแข็งขนาด 5 x 6 นิ้ว ระบายสี แต่ละภาพจะเหมือนของจริง ด้านหลังเขียนคำถามเพื่อใช้ในการถาม เวลาทดสอบ และมีคำเฉลยสำหรับผู้วิจัยจะได้ทราบว่านักเรียนตอบผิดหรือถูก

3. เรียงลำดับแบบทดสอบโดยแบ่งเป็นหมวดตามลำดับดังนี้คือ หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับของใช้ หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับพืช หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับคน แบบทดสอบทั้งสิ้นมี 160 คำ

4. นำแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 13 คน¹ พิจารณาเพื่อปรับปรุงเนื้อหา คำถาม คำตอบ และรูปภาพ

5. นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ จากครอบครัวที่พูดภาษาเขมรสุรินทร์ จำนวน 25 คน เพื่อปรับปรุงภาษาและรูปภาพ

6. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นเด็กเล็กโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ที่มาจากครอบครัวที่พูดภาษาเขมรสุรินทร์ จำนวน 10 คน

7. นำผลการทดลองครั้งที่ 2 มาคัดเลือกคำถามเพื่อใช้เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ โดยใช้เกณฑ์แบบทดสอบทุกภาพนักเรียนจะต้องตอบได้ถูกต้องไม่ว่ากว่า 9 คน ได้คำถามจำนวน 120 คำ ซึ่งแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์มีดังนี้คือ

หมวดคำที่เกี่ยวกับสัตว์

1. นก	95. กระจ่าง	9. ช้าง
2. กุ้ง	106. งู	10. เต่า
3. ไก่	117. จระเข้	11. หนู
4. กบ	128. ควายน	12. ปลา
		13. ...

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ภาคผนวก ก.

13. ปู	17. แมว	21. สิงโต
14. เบ็ด	18. ลิง	22. หมา
15. หู	19. วัว	23. หอย
16. มา	20. เสือ	24. ไช้

หมวดคำเกี่ยวกับของใช้

25. กลอง	40. ไช้	55. หมวก
26. กระโปรง	41. คาน	56. มีด
27. กางเกง	42. คินสอ	57. ไม้บรรทัด
28. แกว	43. ตะกร้า	58. รองเท้า
29. กระเป๋	44. ตะเกียง	59. รม
30. กรรไกร	45. หนังสือนอน (เตียง)	60. เสื่อ
31. กระดุม	46. ทุ	61. โถงน้ำ
32. กระจก	47. ถุงเท้า	62. หนังสือนั่ง
33. กะทะ	48. ชง	63. แหวน
34. กุญแจ	49. นาฬิกา	64. ชัน
35. เก้าอี้	50. ปืน	65. ขวด
36. ขวาน	51. ปากกา	66. โตะ
37. เข็มขัด	52. ฝา (เข็มนาฬิกา)	67. เทียน
38. จาน	53. พัด	68. ฐูป
39. ชอน	54. พาน	69. หมอ
		70. ครุฑ

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับพืช

71. ต้นไม้	74. หน่อไม้	77. หน่อหนาม
72. ดอกไม้	75. มะม่วง	78. มะเขือ
73. ใบไม้	76. มะขาม	79. ชมพู

80. ฝรั่ง	82. แดงโม	84. ชาวโพค
81. กลวย	83. ชาว	85. สัปประค
		86. มะละกอ

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับยานพาหนะ

87. รถจักรยาน	89. เครื่องบิน	91. รถไฟ
88. เรือ	90. รถบัส (เมล์)	92. รถยนต์

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

93. ผม	98. หู	103. เื่อ
94. ตา	99. หนา	104. หลัง
95. ปาก	100. คอ	105. หนาอก
96. ฟัน	101. มือ	106. ชา
97. จมูก	102. นิ้วมือ	

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่

107. วัด	110. นา	113. บันได
108. โรงเรียน	111. สนาม	114. ภูเขา
109. ประตู่	112. บาน	

หมวดคำศัพท์เกี่ยวกับคน

115. ทหาร	117. พระ, เณร	119. ครู
116. ตำรวจ	118. หมอ	120. ชาวนา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อขออนุญาตทำการทดสอบและนัดหมายวัน เวลา กับทางโรงเรียน ทั้งแต่ครั้งไปเลือกตัวอย่างประชากรโดยนำแบบทดสอบ การรู้จักและออกเสียงคำนามภาษาไทยกลางของเด็กไทยก่อนวัยเรียนที่พูดเขมรเป็นภาษาพื้นเมืองในจังหวัดสุรินทร์ไปทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างบรรยากาศให้เป็นกันเองแล้วชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทดสอบ พยายามชักจูงให้กำลังใจ เพื่อนักเรียนจะได้กล้าตอบเสียงดัง และถูกต้อง
3. ก่อนทำการทดสอบเตรียมเทป เพื่อบันทึกเสียงของนักเรียนในการตอบคำถาม และให้นักเรียนนั่งในท่าที่สบาย และมองเห็นแบบทดสอบซึ่งเป็นภาพไคชัดเจน
4. ให้นักเรียนดูแบบทดสอบที่ละภาพพร้อมทั้งถามคำถามตามที่เขียนไว้ข้างหลังภาพ จะถามภาพละไม่เกิน 2 ครั้ง ถ้าถามครั้งแรกนักเรียนตอบถูกต้องจะผ่านไป ถ้าถามไม่ไคหรือตอบผิดจะถามอีกครั้งหนึ่ง
5. ขณะที่ทดสอบจะจดบันทึกคำตอบ ลงบนกระดาษซึ่งเขียนชื่อนักเรียนลงในตารางไว้เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งบันทึกเสียงคำตอบของนักเรียนทุกคนไว้ แล้วนำมาถอดเทปเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง
6. นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการทดสอบ 2 ครั้ง (วันละ 1 ครั้ง รวมเป็น 2 วัน) ในช่วงเวลา 7.30-11.30 นาฬิกา คนละประมาณ 10-15 นาที โดยแบ่งข้อทดสอบออก 2 ชุด ชุดละ 60 ภาพ
7. นำผลที่ได้จากการทดสอบมาให้คะแนน ถ้านักเรียนรู้จักและออกเสียงไคถูกต้องไค 1 คะแนน ถ้ารู้จักแต่ออกเสียงไม่ถูกต้องไคศูนย์คะแนน
8. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

วิเคราะห์ข้อมูล

1. หากความสามารถในการรู้จักและการออกเสียงคำนามภาษาไทยกลางได้ถูกต้องของเด็กแต่ละคนที่มีต่อคำนามทั้งหมด โดยคิดเป็นร้อยละและหาค่าเฉลี่ยของจำนวนคำที่เด็กทุกคนรู้จักและออกเสียงภาษาไทยกลางได้ถูกต้อง โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำที่เด็กรู้จักและออกเสียงได้ถูกต้อง}$$

$$x = \text{ผลรวมของจำนวนคำที่เด็กรู้จักและออกเสียงได้ถูกต้อง}$$

$$N = \text{จำนวนคน}$$

2. หาจำนวนประชากรที่รู้จักและออกเสียงคำนามภาษาไทยกลางแต่ละคำได้ถูกต้อง โดยคิดเป็นร้อยละ
3. จัดลำดับคำนามภาษาไทยกลางจากง่ายไปหายากโดยพิจารณาจากคำร้อยละ
4. รวบรวมความถี่ของคำตอบที่นอกเหนือไปจากค่าเฉลี่ยเพื่อประโยชน์ในการอภิปราย